

## Î N C H E I E R E

17 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Arina Corșicova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Arina Corșicova cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015,

### c o n s t a t ă:

La data de 10 februarie 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Arina Corșicova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 13 noiembrie 2014, Consiliul municipal Chișinău a adoptat decizia nr. 9/36-1 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din bd. Decebal,89 (subsol) dnei Arina Corșicova”, prin care a transmis în locațiune, pe un termen de trei ani, dnei Arina Corșicova încăperile cu altă destinație decât cea locativă cu suprafața de 37,3 m.p. din bd. Decebal,89 (subsol), având destinația de încăperi auxiliare.

Susține că, în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate și consideră că, aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Afirmă că, în conformitate cu art. 68 din Legea menționată, prin notificarea nr. 1304/OT4-2189 din 17 decembrie 2014, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău anularea deciziei nr.9/36-1 din 13 noiembrie 2014 ca fiind emisă contrar legislației, însă pînă la data depunerii prezentei cereri, Consiliul municipal Chișinău nu a modificat sau abrogat decizia enunțată.

Relevă că, la adoptarea deciziei menționate, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3) și (5) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și ale Legii nr. 179-XVI din 10 iulie 2008 cu privire la parteneriatul public-privat.

Mai relevă că, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de: asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Menționează că, Consiliul municipal Chișinău urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a încăperii cu suprafața de 37,3 m. p. din bd. Decebal,89 (subsol).

Susține că, la adoptarea deciziei menționate, Consiliul municipal Chișinău urma să țină cont și de prevederile pct. 3.1 și 3.1.1 din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă-proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.4/11 din 26 septembrie 2003, precum și de prevederile pct. 4.3 din Regulamentul licitațiilor pentru obținerea dreptului de locațiune a încăperilor aflate în gestiunea Consiliului municipal Chișinău nr. 6/25 din 18 februarie 2004.

Afirmă că, conform pct. 23 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate (nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni).

Invocă faptul că, Consiliul municipal Chișinău, la adoptarea actului administrativ, a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Solicită anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 9/36-1 din 13 noiembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din bd. Decebal,89 (subsol) dnei Arina Corșicova”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 mai 2015 s-a admis acțiunea și s-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 9/36-1 din 13 noiembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din bd. Decebal,89 (subsol) dnei Arina Corșicova” ca fiind ilegală.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 9/36-1 din 13 noiembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din bd. Decebal,89 (subsol) dnei Arina Corșicova” a fost emisă contrar prevederilor legislației în vigoare, invocând la caz prevederile art. 77 alin. (2), (3) și (5) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, ale Legii nr. 179-XVI din 10 iulie 2008 cu privire la parteneriatul public-privat, ale art. 34 alin. (1) și (2) din Constituția RM, ale Regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 136 din 10 februarie 2009, ale pct. 3.1 și 3.1.1 din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație,

decât cea locativă-proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003, ale pct. 4.3 din Regulamentul licitațiilor pentru obținerea dreptului de locațiune a încăperilor aflate în gestiunea Consiliului municipal Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/25 din 18 aprilie 2004, ale pct. 23 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008 și ale art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Arina Corșicova și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 14 ianuarie 2016, Arina Corșicova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, pct.3.1.2 din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă – proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 14 decembrie 2015 (f. d. 59), iar cererea de recurs a fost depusă de acesta la data de 14 ianuarie 2016 (f. d. 62).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Arina Corșicova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, pct.3.1.2 din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă – proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003 nu poate fi reținut, deoarece tranzacțiile legate de înstrăinare, concesiune, cîț și de darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale poartă un caracter oneros, deoarece urmează a fi încheiate ca urmare a expunerii acestora la licitație, însă se poate trece la negocieri directe privind locațiunea bunurilor neutilizate doar în privința acelor bunuri care, deja, au fost expuse la licitație și, ca urmare, nu au fost solicitate. Or, încăperile cu altă destinație decât cea locativă cu suprafața de 37,3 m. p. din bd. Decebal,89 (subsol), care au fost transmise recurente în locațiune, nu au fost expuse la licitație.

Astfel, instanța de recurs notează că, Arina Corșicova nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță

inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Arina Corșicova ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### d i s p u n e:

Recursul declarat de Arina Corșicova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari